

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 6C/136/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5612210916
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Žišková
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2014:5612210916.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš, samosudkyňou JUDr. Ivetou Žiškovou, v právnej veci navrhovateľa POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpeného Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, (sp. zn. ZE-3680-3511), proti odporkyni Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, Bratislava, IČO: 00 166 073, (sp. zn. 38968/2013/34), v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

Návrh sa z a m i e t a.

Účastníkom sa náhrada trov konania n e p r i z n á v a.
Návrh na prerušenie konania sa z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom na začatie konania, doručeným tunajšiemu súdu dňa 27. 09. 2012, sa navrhovateľ voči odporkyni domáhal náhrady škody vo výške 175,- eur a z titulu nemajetkovej ujmy 221,28 eur a náhrady trov konania. Návrh odôvodnil tým, že podal návrh na vykonanie exekúcie proti povinnej I. B., pričom súdny exekútor po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie prideliť registráciou exekučnej veci číslo EX 14406/2011. Vzhľadom na obavy o právny a faktický osud pohľadávky nútene vymáhanej súdnym exekútorom, podal navrhovateľ exekučnému súdu návrh na zmenu exekúcie. Navrhovateľ očakával, že súd mu svojou činnosťou poskytne súdnu ochranu v zákonom predpokladanej kvalite a teda, že dôjde k reálnej zmene exekútora rozhodnutím súdu v stanovenej 30-dňovej lehote. Exekučný súd však o návrhu na zmenu exekútora v zákonnej lehote nerozhodol, pričom podľa navrhovateľa neexistovala a neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prieťahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o zmene exekútora pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Na základe uvedeného si navrhovateľ z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu uplatnil náhradu majetkovej škody predstavujúcu náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením návrhu na zmenu exekútora a rozhodnutím o ňom. Na správu pohľadávky navrhovateľ vynaložil prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému sumu 70,-eur, na udržiavanie a správu informačného systému 40,-eur, administráciu listín a komunikáciu s pôvodným súdnym exekútorom 50,- eur a na administratívne spracovanie textu urgencií adresovaných exekučnému súdu, publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií adresovaných exekučnému súdu, poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania 15,-eur, spolu 175,- eur. Okrem toho si navrhovateľ uplatnil aj náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, nakoľko nečinnosťou súdu došlo k vyvolaniu rizika zániku povinného, zmarenia účelu konania pre stratu kontaktu s povinným a rizika insolvenčnej povinného. V tejto časti návrh odôvodnil tým, že potreba náhrady nemajetkovej ujmy má svoj základ v požiadavke na spravodlivé usporiadanie vzťahov a dosiahnutie

adekvátnej nápravy a primeranej satisfakcie za porušenie základných práv a princípov právneho štátu. V nadväznosti na určovanie primeranej náhrady nemajetkovej ujmy navrhovateľ poukázal na rozhodovaciu činnosť Ústavného súdu Slovenskej republiky, z ktorej vyvodil, že na základe nečinnosti exekučného súdu trvajúcej viac ako 127 dní, mu vznikol nárok na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 221,28 eur. Na záver navrhovateľ uviedol, že postupoval podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. a písomnou žiadosťou požiadal odporkyňa o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody, pričom odporkyňa do podania návrhu na začatie konania pozitívne nereagovala.

Odporkyňa s návrhom nesúhlasila a navrhla ho zamietnuť. Návrh je podľa jej názoru zmätočný, nakoľko v ňom absentuje údaj o spisovej značke príslušného exekučného konania, o dátume doručenia podania na súd, ako aj o dátume, kedy sa navrhovateľ dozvedel o vzniku škody. Navrhovateľ zároveň nepredložil ani jeden relevantný dôkaz, ktorý by preukazoval existenciu predmetného exekučného konania, vznik skutočnej škody a nemajetkovej ujmy. V skutočnosti navrhovateľ prenáša celú dôkaznú povinnosť na súd, napriek tomu, že dôkazné bremeno znáša sám. Odporkyňa považuje tvrdenia navrhovateľa o tom, že nemá vedomosť o spisovej značke ním uvádzaného exekučného titulu, za klamlivé a zavádzajúce a to z toho dôvodu, že tieto údaje musia byť navrhovateľovi známe minimálne z uznesenia, ktorým súd rozhodol o jeho návrhu na zmenu súdneho exekútora. V danom momente nie je jasný ani titul nároku na náhradu škody, keďže navrhovateľ namieta nezákonné konanie v podobe nerozhodnutia o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom ustanovenej lehote, ale zároveň aj nesprávny úradný postup v podobe prietahov. Ani po vyžiadanej súčinnosti v rámci predbežného prerokovania navrhovateľ nepreukázal, že by využil možnosť podania sťažnosti na zbytočné prietahy predsedovi okresného súdu, resp. možnosť podania ústavnej sťažnosti, čiže že by využil účinné prostriedky nápravy na urýchlenie konania. Podľa odporkyne všeobecný súd nie je oprávnený posudzovať prietahy v konaní, túto právomoc má iba predseda súdu alebo Ústavný súd Slovenskej republiky. V nadväznosti na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody odporkyňa uviedla, že prvé žiadosti jej boli doručené 23. 04. 2012. Návrh na začatie konania bol podaný pred uplynutím zákonnej šesťmesačnej lehoty, v dôsledku čoho ide o predčasne uplatnený nárok. Odporkyňa zdôraznila, že navrhovateľ napriek výzve Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky neposkytol žiadnu súčinnosť na predbežné prerokovanie, čím zmaril akúkoľvek možnosť predbežne prerokovať nárok na náhradu škody, o ktorý sám požiadal. Nakoľko navrhovateľ nepreukázal požadované skutočnosti, nebol ochotný priložiť ani príslušný návrh na zmenu exekútora s dátumom doručenia súdu, uznesenie o zmene súdneho exekútora, nepreukázal, kedy sa dozvedel o škode ako ani neunesol dôkazné bremeno o vzniku majetkovej škody, odporkyňa nepovažuje jeho nárok za predbežne prerokovaný. V nadväznosti na tvrdené prietahy v konaní odporkyňa poukázala na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I ÚS 16/02, podľa ktorého pri posúdení, či došlo k porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, súd prihliada síce na lehoty, ktoré sú uvedené v ústave alebo v zákone, ale ich nedodržanie nepovažuje automaticky za porušenie uvedeného základného práva, pretože aj v týchto prípadoch sú rozhodujúce všetky okolnosti danej veci. Pojem zbytočné prietahy je autonómny, ktorý nemožno vykladať a aplikovať len s ohľadom na lehoty uvedené v zákone. S ohľadom na konkrétne okolnosti veci ani v týchto prípadoch postup dotknutého štátneho orgánu nemusí sa vyznačovať takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prietahy v zmysle článku 48 ods. 2 ústavy. Pokiaľ ide o uplatnený nárok, navrhovateľ nepreukázal vznik ani výšku škody, pričom uplatnenú náhradu vecných nákladov nemožno považovať za škodu ani za ušlý zisk podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. Požadovať paušálne sumy je podľa odporkyne nesprávne a účelové. Škodu je potrebné preukázať, inak by dochádzalo k ľubovoľnému a subjektívnemu vyčíslovaniu škody. V nadväznosti na uplatnenú náhradu nemajetkovej ujmy odporkyňa uviedla, že poskytovanie finančného zadostučinenia nie je automatické a podlieha podrobnému skúmaniu zo strany ústavného súdu. Pocity členov riadiacich orgánov spoločnosti v podobe frustrácie, úzkosti, neistoty a nedôvery sú irelevantné, nakoľko si náhradu škody a nemajetkovej ujmy uplatňuje spoločnosť ako právnická osoba. Odporkyňa svoju obranu v konaní odôvodnila aj dobrými mravmi podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Poukázala pritom na podnikateľskú činnosť navrhovateľa, ktorého obchodné praktiky na trhu spotrebiteľských úveroch podmienili všetky zložky štátnej moci zamerať svoju pozornosť na ochranu spotrebiteľských práv. Z listu Európskej komisie Generálneho riaditeľstva pre spravodlivosť číslo JUST/A3/RM/kb D (2010) 1360, adresovaného stálemu predstaviteľovi SR pri Európskej únii vyplýva, že Európska komisia v súvislosti s podnikateľskými praktikami navrhovateľa dostala sťažnosti od slovenských spotrebiteľov, ako aj slovenského združenia na ochranu spotrebiteľov. Útvary Komisie sa o uvedenom dozvedeli aj prostredníctvom návrhu na začatie prejudiciálneho konania, podaného Krajským súdom v Prešove podľa článku 267 zmluvy. Navrhovateľ a jeho podnikateľská činnosť je vnímaná verejnosťou negatívne v tom zmysle, že využíva neprijateľné

podmienky a zneužíva slabé finančné a právne vedomie nízkopríjmových osôb. Asociácia organizácií splátkového predaja ho zároveň pre jeho praktiky vylúčila zo svojich radov. Odporkyňa na základe uvedeného tvrdila, že v takýchto prípadoch súdna moc musí pozornejšie skúmať akékoľvek podanie navrhovateľa, najmä v prípade návrhu na vykonanie exekúcie, kde v prípade navrhovateľa automaticky nastáva zvýšené riziko ohrozenia alebo porušenia práva spotrebiteľa (povinného v exekučnom konaní). S prihliadnutím na charakteristiku správania sa navrhovateľa, je jeho nárok na náhradu škody voči štátu v rozpore s dobrými mravmi, keďže uplatnená škoda mu mala vzniknúť pri spornej a negatívne posudzovanej podnikateľskej aktivite. Navrhovateľ nepreukázal atribúty zodpovednostného vzťahu, vrátane príčinnej súvislosti, a to priameho a bezprostredného vzťahu príčiny a následku vo vzťahu k vzniknutej škode. Podľa odporkyne si navrhovateľ stav, v ktorom sa ocitol, zavinil sám, spôsobom vykonávania podnikateľskej činnosti, pričom v súčasnosti je zrejmé, že si uplatňuje ničím neodôvodnené a ničím nepreukázané čiastky v podobe majetkovej škody alebo nemajetkovej ujmy. Odporkyňa preto navrhla návrh zamietnuť.

Vo veci bolo nariadené pojednávanie na deň 28. 01. 2014, na ktoré sa účastníci nedostavili. Odporkyňa svoju neúčast' včas ospravedlnila a navrhovateľ na predvolanie reagoval návrhom na zrušenie nariadeného pojednávania z dôvodu objektívneho porušenia zásady neustrannosti súdu a sudcu. Navrhovateľ zároveň opätovne podal návrh na prerušenie konania a to z rovnakých dôvodov, pre ktoré súd uznesením zo dňa 08. 08. 2013, č. k. 6C/136/2012 - 49 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline zo dňa 31. 10. 2013, č. k. 5Co/467/2013 - 66, jeho skorší návrh na prerušenie konania zamietol. Na základe vyššie uvedeného súd v súlade s § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) prejednal vec aj v neprítomnosti účastníkov, pričom prihliadol na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu 5Er/729/2006 bolo zistné, že oprávnený POHOTOVOSŤ, s. r. o. Bratislava, zastúpený advokátom JUDr. Martinom Máčajom, sa domáhal voči povinnej I. B., J. Y. XXX, vymoženia pohľadávky 3 620,-Sk, úrokov z omeškania 0,25 % denne za každý deň omeškania z dlžnej sumy 6 300,-Sk od 30. 12. 2005 do 27. 01. 2006, či činí 441,-Sk, z dlžnej sumy 5 400,-Sk od 28. 01. 2006 do 21. 02. 2006, čo činí 338,-Sk, z dlžnej sumy 4 500,-Sk od 22. 02. 2006 do 20. 03. 2006, čo činí 304,-Sk, z dlžnej sumy 3 500,-Sk od 21. 03. 2006 do zaplatenia, trov rozhodcovského konania 2 900,-Sk, trov exekúcie oprávneného vo výške 2 351,-Sk. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a. s., Trnavská cesta 70, Bratislava zo dňa 27. 03. 2006, sp. zn. SR 0851/06, s vyznačenou doložkou právoplatnosti dňom 20. 04. 2006 a vykonateľnosti dňom 23. 04. 2006. Návrh na vykonanie exekúcie vypracovaný advokátom, bol doručený súdnemu exekútorovi Mgr. Mariánovi Kráľovi dňa 14. 09. 2006, ktorý vec zaevidoval pod sp. zn. EX 582/06. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola tunajšiemu súdu doručená dňa 13. 10. 2006. Dňa 23. 10. 2006 tunajší súd pod č. 5505 006421 udelil poverenie súdnemu exekútorovi Mgr. Mariánovi Kráľovi, na vymoženie uloženej povinnosti v rozsahu uvedenom v návrhu na vykonanie exekúcie. Poverenie bolo súdnemu exekútorovi doručené dňa 02. 11. 2006. Dňa 20. 09. 2010 bolo tunajšiemu súdu doručené elektronické podanie podpísané zaručeným elektronickým podpisom, ktorým oprávnený podal návrh na zmenu exekútora Mgr. Mariána Kráľa s tým, že poveriť vykonaním exekúcie navrhol súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého. Prípisom zo dňa 04. 10. 2010 tunajší súd vyzval súdneho exekútora Mgr. Mariána Kráľa na predloženie exekútorského spisu - súdny exekútor spis predložil spolu s návrhom na priznanie trov exekúcie dňa 24. 11. 2010. Uznesením 5Er/729/2006-26 zo dňa 21. 01. 2011 súd návrhu oprávneného na zmenu exekútora vyhovel, poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého vykonaním exekúcie a pôvodnému exekútorovi Mgr. Mariánovi Kráľovi určiť trovy exekúcie sumou 47,19 eur - uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňom 15. 02. 2011. Súčasne uznesením 5Er/729/2006-30 zo dňa 21. 01. 2011, uložil oprávnenému povinnosť zaplatiť súdny poplatok za vyhotovenie rovnopisu návrhu na zmenu exekútora vo výške 1,50 eur. Prípisom zo dňa 03. 02. 2011 tunajší súd požiadal Stály rozhodcovský súd o zaslanie kompletného rozhodcovského spisu SR 0851/2006. Uznesením 5Er/729/2006-50 zo dňa 26. 04. 2011 súd exekúciu zastavil, oprávnenému uložil povinnosť zaplatiť pôvodnému súdnemu exekútorovi Mgr. Mariánovi Kráľovi trovy exekúcie 47,19 eur a súdnemu exekútorovi JUDr. Rudolfovi Krutému náhradu trov exekúcie nepriznal. Proti tomuto uzneseniu podal oprávnený odvolanie doručené súdu dňa 19. 05. 2011, ktoré bolo následne zaslané na vyjadrenie povinnej. K odvolaniu sa vyjadrila sudkyňa dňa 09. 05. 2012 a spis bol predložený Krajskému súdu v Žiline na rozhodnutie o odvolaní dňa 21. 05. 2012. Uznesením Krajského súdu v Žiline 3CoE/101/2012-66 zo dňa 26. 09. 2012 bolo uznesenie okresného súdu zo dňa 26. 04. 2011, č. k. 5Er/729/2006-50 potvrdené vo výroku o zastavení exekúcie a v nenapadnutých výrokoch

zostalo uznesenie nedotknuté. Dňa 07. 09. 2012 bol súdu doručený návrh oprávneného, zastúpeného Fridrich Paľko, s. r. o., Bratislava, na prerušenie konania. Prípisom zo dňa 11. 09. 2012 súd vyzval právneho zástupcu oprávneného o doručenie rovnopisov, následne uznesením zo dňa 06. 11. 2012, č. k. 5Er/729/2006-80, oprávnenému uložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok za vyhotovenie rovnopisu vo výške 2,-eurá. Dňa 19. 11. 2012 bolo tunajšiemu súdu doručené dovolanie oprávneného, ktoré podal voči uzneseniu Krajského súdu v Žiline zo dňa 26. 09. 2012, sp. zn. 3CoE/101/2012. Dovolanie bolo predložené na vyjadrenie súdneho exekútorovi a povinnej a dňa 27. 12. 2012 bol spis predložený Najvyššiemu súdu na rozhodnutie. Podaním zo dňa 16. 07. 2013, ktoré bolo doručené Najvyššiemu súdu SR dňa 09. 08. 2013, oprávnený doplnil dovolanie o právnu argumentáciu. Najvyšší súd SR vo veci zatiaľ nerozhodol (na žiadosť tunajšieho súdu bol spis zapožičaný pre účely konania 6C/136/2012).

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov v znení do 31. 12. 2012, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z., právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takýmto postupom spôsobená škoda.

Podľa § 17 ods. 1 až 3 zákona č. 514/2003 Z. z.

(1) Uhradza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. 1a)

(2) V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhradza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

(3) Výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,

b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,

c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,

d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Po vykonanom dokazovaní súd vyhodnotil návrh ako nedôvodný. V prvom rade navrhovateľ žiadnym spôsobom nepreukázal naplnenie znakov zodpovednostného vzťahu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom exekučného súdu. Zodpovednosť štátu za škodu vzniká tým, že v dôsledku nesprávneho úradného postupu vznikla skutočná škoda, pričom medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody je príčinná súvislosť. K nesprávnemu úradnému postupu malo prísť tým, že exekučný súd rozhodol o zmene súdneho exekútora po viac ako 127 dňoch od doručenia návrhu. Nesprávnym úradným postupom môže byť akákoľvek činnosť súdu spojená s výkonom právomoci, v súvislosti s ktorou dôjde k porušeniu pravidiel ustanovených právnym poriadkom. Bezpochyby, jedným z takýchto pravidiel sú aj zákonné lehoty na rozhodnutie súdu. Samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty však nemožno automaticky vyhodnotiť ako porušenie práva účastníka konania na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Rozhodnutie po zákonnej lehote nemožno vnímať oddelene od ostatných okolností, ktoré objektívne majú vplyv na jej plynutie a významnou mierou sa podieľajú na jej predĺžení. V prejednávanej veci súd prihliadol najmä na povahu procesného úkonu súdu spočívajúceho v rozhodnutí o návrhu na zmenu súdneho exekútora a procesný postup exekučného súdu, ktorý bol nevyhnutný pre rozhodnutie vo veci. Po doručení návrhu súd vyzval pôvodného súdneho exekútora na predloženie kompletného exekútorského spisu a špecifikácie trov exekúcie. Podľa § 44 ods. 9 Exekučného poriadku je súd totiž povinný postúpiť novo poverenému súdnemu exekútorovi celý spis, aby mohol ďalej pokračovať v exekúcii. V danej veci bol súdu predložený kompletný spisový materiál dňa 24. 11. 2010, to znamená po uplynutí zákonnej lehoty na rozhodnutie. Daný nevyhnutný procesný postup exekučného súdu v konaní o návrhu na zmenu súdneho exekútora je tak objektívne spôsobilý vyvolať predĺženie zákonom stanovenej lehoty na rozhodnutie. V prejednávanej veci má súd za to, že rozsah prekročenia zákonnej lehoty na rozhodnutie o návrhu na zmenu exekútora je adekvátny všetkým úkonom, ktoré bolo potrebné vykonať. Nemožno taktiež opomenúť skutočnosť, že navrhovateľ podával návrhy na zmenu súdneho exekútora hromadne, takmer vo všetkých konaniach, v ktorých si pôvodne uplatňoval svoje nároky prostredníctvom iných súdnych exekútorov ako JUDr. Rudolfa Krutého. Pokiaľ navrhovateľ postupoval takýmto spôsobom, musel si byť sám vedomý, že

objektívne môže nastať situácia, že súd nebude môcť rozhodnúť o všetkých jeho návrhoch v zákonnej lehote. Navrhovateľ žiadnym spôsobom nepreukázal ani výšku uplatnenej škody. Navyiac, za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci sa uhradza skutočná škoda, pričom z uplatnených súm vyplýva, že navrhovateľ požaduje akúsi paušálnu náhradu, čo potvrdzuje aj skutočnosť, že náhrady sú totožné s náhradami v iných konaniach vedených na tunajšom súde. Navrhovateľ neunesol ani dôkazné bremeno príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Už len samotná špecifikácia majetkovej škody vylučuje, aby navrhovateľovi v súvislosti s tým, že súd nerozhodol o zmene súdneho exekútora v zákonnej lehote, vznikla škoda tak, ako si ju uplatnil. Hlavným predmetom činnosti navrhovateľa je poskytovanie úverov z vlastných zdrojov. Súdu je z jeho činnosti známe, že navrhovateľ vystupuje ako účastník konania v pozícii oprávneného opakovane na všetkých všeobecných súdoch Slovenskej republiky. Náklady spojené so správou pohľadávok informačného systému, udržiavaním a správou tohto systému a administratívou listín a komunikáciou so súdnymi exekútormi, sú jeho bežnými administratívnymi nákladmi, ktoré vznikajú v priebehu celého exekučného konania, bez ohľadu na to, či súd rozhoduje o akomkoľvek procesnom návrhu. Tieto náklady teda objektívne nemohlo vyvolať len to, že exekučný súd nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonnej lehote. Pokiaľ ide o náhradu nemajetkovej ujmy, táto v prípade vzniku zodpovednosti štátu, patrí poškodenému iba za splnenia podmienok uvedených v § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. Ak by bol v konaní preukázaný vznik zodpovednosti štátu za nesprávny úradný postup exekučného súdu, aj tak je vzhľadom na osobu navrhovateľa, závažnosť vzniknutej ujmy, okolnosť, za ktorých k nej došlo a závažnosť následkov, ktoré mali navrhovateľovi vzniknúť, vylúčená náhrada nemajetkovej ujmy. Navyše sa navrhovateľ zmenou súdneho exekútora domáhal, aby súd poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, vo vzťahu ku ktorému Ústavný súd Slovenskej republiky zaujal názor v náleze zo dňa 13. 04. 2011, sp. zn. III. ÚS 322/2010, podľa ktorého skutočnosť, že bol zamestnancom navrhovateľa, je okolnosťou vylučujúcou ho z vykonávania exekúcie podľa § 30 ods. 1 Exekučného poriadku. Z týchto dôvodov súd vyhodnotil návrh ako nedôvodný aj v časti uplatnenej nemajetkovej ujmy. Návrh je v tejto časti aj v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko v súvislosti s podnikateľskými aktivitami navrhovateľa v oblasti spotrebiteľských úverov bolo na základe viacerých sťažností zo strany Európskej komisie skúmané, či zo strany Slovenskej republiky nedochádza k porušovaniu Zmluvy o fungovaní Európskej únie. Na základe vyššie uvedeného súd návrh zamietol.

Náhradu trov si uplatnili obidvaja účastníci konania. Navrhovateľ v konaní nebol úspešný a odporkyňa, ktorá mala v konaní úspech, si trovy nevyčísliła a ku dňu vyhlásenia rozsudku zo spisu žiadne ani nevyplývali. Súd preto rozhodol o náhrade trov tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Písomným podaním zo dňa 24. 11. 2014 požiadal navrhovateľ o zrušenie nariadeného pojednávania a o prerušenie konania až do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva navrhovateľa na zákonného sudcu a práva na nestranný súd a ktorej dôsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu vo veci nevyhlásenia sudcu povereného prejednaním veci. Vzhľadom k tomu, že ide o totožný návrh s rovnakými dôvodmi, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté, súd opätovný návrh posúdil ako nedôvodný a v rozpore so zásadou rýchlosti a hospodárnosti konania. Pre úplnosť súd uvádza, že navrhovateľ opätovne neunesol dôkazné bremeno tvrdenia, že ním spomínaná sťažnosť, na ktorú sa v návrhu odvoláva, bola doručená Ústavnému súdu Slovenskej republiky, čo mu bolo vytýkané aj v rozhodnutí, ktorým súd zamietol jeho prvý návrh na prerušenie konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p., v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p., odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
  - d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
  - e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
  - f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
- Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.